

Amálie Matějková

11 let

Přechytralá koza
(Popletená pohádka)

Žila jednou jedna chudá žena, která měla jen chalupu, pár peněz na jídlo a kozu. Ta žena si s kozou neskutečně rozuměla. Zkrátka bez sebe nemohly být.

Jednoho dne se žena probudila. Šla pozdravit kozu, jako to dělávala každé ráno, ale místo ní našla v chlívků kozla. Hned si pomyslela: „Co když mě koza neměla ráda, protože jsem něco dělala špatně? Nebo jsem jí nedala pořádně najíst a ona utekla hlady?“

Ale pak se hospodyně uklidnila, už jen kvůli tomu, že na ni ten kozel civěl jak na blázna. Poté kozla vyhodila ze dveří a truchlila. Smutnila dlouho, než někdo zaťukal. Žena šla otevřít s nadějí, že to je její koza. Byl to ale zase kozel.

Koukali na sebe, než z kozla vypadlo dlouhé: „Mééé.“ Žena se divila, co tam dělá, ale pak si všimla, že kozel někam ukazuje. Žena šla bezmyšlenkovitě za kozlem, který ji dovedl na pastvu za chalupu, kde ležel nějaký papír. Hned ho popadla, chvíli luštila, co na něm je napsané, ale potom to vykoumala a nahlas (kdyby ji náhodou kozel vnímal) přečetla: „Běž k potoku u lesa, tam se dozvíš víc. Tvoje koza.“ Žena vzala nohy na ramena a běžela k potoku, kozel běžel samozřejmě za ní. Když tam dorazila a kozel chvíli po ní, hledala další indicii. Někaký papír ležel u stromu, tak ho zvedla, ale místo indície to byla stará jízdenka od autobusu. „No nevádí,“ vzdychla žena a hledala dál. Po krátké době lístek od kozy našla u kamene a opět nahlas četla: „Jeď autobusem (jízdenku máš u stromu) a tam se dozvíš víc. Tvoje koza.“ Jelikož se žena docela štítíla lidí, moc nechtěla cestovat busem, ale kozel ji svým otravným mekáním přemluvil. A tak jeli, ano, jel i kozel. Když dorazili až do další vesnice na louku, potkali tam kozu.

Žena i koza byly štěstím bez sebe, a když se kozy žena ptala, proč utekla a proč dělala všechno to kolem, koza jí na to odpověděla: „Vyhrály jsme!“ Žena na ni překvapeně koukala, jak to, že dokáže mluvit.

Koza věděla, proč se tak dívá, a tak jí s úsměvem odpověděla: „No jo, to je ta dnešní doba, učíla jsem se na Duolingu.“ Žena se na ni zahleděla s ještě větším překvapením a pak se zeptala: „Dobře, a co ta výhra?“

A koza odpověděla: „Jo, vyhráli jsme jednu soutěž o 1 000 000Kč, která zrovna probíhala na obalu granulí, které mi dáváš. Mají nám ten milion poslat domů. A se vším mi pomohl tady můj kamarád kozel!” Ten se jen uctivě poklonil. Žena byla samozřejmě nadšená, zpočátku nic nechápala, ale po tom všem vysvětlování koze opravdu uvěřila.

No a tak jeli autobusem zpátky do chaty. Kozla si žena za zásluhy nechala také a žili šťastně i s milionem na krku, dokud ho všichni společně neutratili.